

vide af det ærede Medlem for Viborg, og det er godt, at han har sagt os det, det klarer Stillingen en hel Del, lad os kun gaa til Valg paa denne og andre Sager, der er intet i Vejen i saa Henseende. Lad de moderate, som have prøvet saa mange Ting, som ere de erfarne Folk, fordi de have prøvet alt, lad dem nu gaa til Valg paa en Frontforandring fra Venstre-reformpartiet. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa den gamle Børneramse:

Rige Fugl kommer susende,
kommer brusende

alt over Bjerge og Dale.

„Ser du vel, du fattige Fugl,
hvor mine Vinger de prale!“

Ogsaa deres Vinger ere fulde af mange smukke Fjer, der er gule Højrefjer, der er graa moderate Fjer, røde Socialistfjer og hvide Venstrefjer. Ja, de have Stads at komme ud til Vælgerne med; bare Vælgerne ikke plukke dem af, saa at de staa som den pyntede Krage i den sorte Dragt.

Dinesen: Det Spørgsmaal, som her ligger for, har aldrig hørt til dem, med hvilke jeg særlig har beskæftiget mig, og jeg finder heller ikke i dette Øjeblik Anledning til at gaa ind paa en dybere Undersøgelse af denne Sag i dens større eller mindre Enkeltheder. Jeg skal kun straks til Begyndelsen vedgaa, at naar jeg i forrige Samling stemte for dette Lovforslag, havde jeg den Forventning, at det andet Ting ikke vilde tiltræde Lovforslaget i Hovedsagen i den Skikkelse, hvori det forelaa fra dette Tings Side, idet jeg ogsaa den Gang forment, at Antallet af dem, man udelukkede fra at komme ind under Loven, var meget betydeligt, og at det var ganske urigtigt at gaa til en Afgørelse af denne Sag, uden at man i større Omfang medtog Arbejderne af alle Klasser over hele Landet. Det er imidlertid gaaet anderledes. I det høje Landsting har denne Sag faaet en Behandling, som har været en noget anden, end jeg havde ventet. Jeg kan nu ikke vige tilbage fra at gøre nogle Bemærkninger om denne Sag, saaledes som den foreligger i Øjeblikket. Men inden jeg gaar over dertil, vil jeg tillade mig at gøre en Bemærkning i Anledning af de Ytringer, der ere komne fra forskellige, og særlig ogsaa fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), angaaende Sagens Behandling, dens Gang og Maaden, hvorpaa den er behandlet i det andet Ting osv. Det ærede Medlem hævdede med stor Styrke, at han ikke havde deltaget i nogen som helst private

Aftaler. Det er jeg ogsaa tilbøjelig til at antage, men det har heller ikke været nødvendigt, for det er noget, der er blevet besørget af andre. Det er en Side ved Sagen, som jeg imidlertid ikke agter at angribe eller anklage nogen for, thi den Fremgangsmaade, der her er fulgt, er fulgt mange Gange tidligere, snart fra den ene Side og snart fra den anden. Jeg ønsker kun at konstatere, at man i dette Tilfælde har fulgt en Fremgangsmaade, som de, der have fulgt den nu, have angrebet andre for at have fulgt. Jeg vil derfor kun slaa fast, at de Anklager for Mangel paa aaben og ærlig Forhandling og lignende Udtryk, som vi ofte have hørt, med samme Grund kunde vendes mod dem, der have arrangeret det hele, saaledes at denne Sag har faaet den Skikkelse, hvori den foreligger. Som sagt, jeg har ikke anklaget de Herrer derfor. Har man en Gang den Overbevisning, at man har givet denne Sag den heldigste Skikkelse, kan denne Fremgangsmaade være fuldt forsvarlig, men den ligner i alle Henseender tilsvarende Fremgangsmaader over for andre Spørgsmaal til andre Tider. Naar jeg nu ved en enkelt Bemærkning skal sige, hvad der for mig er Hovedsagen, er det, som jeg allerede har sagt, Hensynet til alle dem, som ere udelukkede ved denne Lov, og Hensynet til den efter min Mening betydelige Byrde, man nu paalægger en begrænset Kreds af Arbejdsgivere over for Spørgsmaalet om Erstatning til en begrænset Kreds af Arbejdere. Skulle vi gennem Lovgivningen senere komme til at skaffe Erstatning til Arbejdere i andre Næringsgrene, under Landbruget, Fiskeriet osv., og skulle vi saa gaa frem paa samme Maade og paalægge disse Klasser af Arbejdsgivere Byrder i samme Omfang som den Klasse, der her er Tale om, frygter jeg for, at vi derved skabe en Ulighed, som vi ville faa Vanskelighed ved at komme ud over; og vil man indføre andre Fremgangsmaader, viser Uligheden sig over for dem, man paalægger Byrden ved denne Lov. Det er denne Hovedbetragtning, som gør, at jeg ikke finder at kunne give dette Lovforslag min Tilslutning, men maa udtale Ønsket om, at det maa blive Genstand for nærmere Prøvelse og for Ændringer, der kunne afhjælpe de Hovedmangler, jeg antydede. Naar jeg ser paa de Hovedindvendinger, der ere rejste mod dette Lovforslag saavel som paa hele det Forsvar, der er ført derfor, er jeg af den Formening, at der maaske kan have været Overdrivelse paa begge Sider, og da formentlig